

TITULUS XIX.

DE INTERDICTO.

- I. Interdictum locale, personale, mixtum.
 II. Generale, vel particulare.
 III. Quod generale, quod particulare sit?
 IV. & V. Generalis interdicti modus.
 VI. In quos feratur interdictum?
 VII. Poenae eorum, qui interdictum violant.
 VIII. Cessatio à divinis.

§. I.

Interdictum est censura, qua quibusdam locis, aut personis Divinis officiis, Sacramentis, atque usu ecclesiasticæ sepulturæ interdicuntur. Est autem vel locale, quod locum ipsum afficit, ita ut eo quidem loco abstinere se quisquis debeat à divinis officiis, à Sacramentis, ab usu Ecclesiasticæ sepulturæ, non item cum non amplius in eo loco versatur; vel personale, quod personam attingit, & quocumque eat persona, eandem sequitur; vel mixtum, quod & locum, & personam comprehendit.

§. II. Est item tum locale, tum personale interdictum vel generale, vel particulare. Locale interdictum generale est, quod ad integram nationem, regnum, provinciam, civitatem, dioccesim; particulare, quod ad unam tantum Ecclesiam pertinet. De utroque hoc interdicto notandum est, quod interdicta civitate, etiam suburbia, & continentia ædificia, interdicta Ecclesia, etiam Capellæ, & Cæmeterium Ecclesiæ contigua interdicta censentur (1).

(1) Cap. 10. & 17. de Sentent. excomm. in 6.

§. III. Personale interdictum generale fertur vel in totum Clerum, quo nomine reliquus populus minime continetur, vel in populum, & hoc quidem interdicti genus non comprehendit clerum, nisi aliud cautum nominatim sit (1). Particulare autem personale interdictum certos obstringit homines nominatim expressos, ceteros non obstringit. Generalium interdictorum non recens, ut quidam pu-

tant (2), ratio, institutioque est. Nam antiquissima ætate interdicto quandoque subjecta constat universa collegia, & civitates, & provincias, & regna ipsa ob atrox aliquod Regum, & Magistratum facinus, ut populus interdicti tedio victus suo luctu, & querelis Principem ad officium revocaret (3).

(1) Cap. 16. de Sentent. excom. in 6.

(2) Roussellius lib. 8. Pontif. jurisd. c. 1. n. 31. nondum constare inquit, quoniam tempore generalis interdicti usus invaluerit. Morinus l. 2. Exercit. c. ult. à sæculo X. ejus initium repetit; eademque est sententia Van-Espenii Jus Eccl. univers. par. 3. tit. 11. c. 9. §. 19. Claudius Fleuryus Inst. Canonic. par. 3. c. 21. §. 2. primum generalis interdicti exemplum se deprehendisse inquit sæculo VI., sed tamen generales excommunicationes, & interdicta tantum post S. Gregorium VII. invaluisse. Binghamus Orig. Eccles. l. 16. c. 3. §. 7. p. 156. & seq. t. 7. ed. cit. multis exagitat generalia interdicta, neque alia est sententia Cavalarii Inst. Canonic. par. 3. c. 36. §. 4. & 5. Continius Auctor delle Riflessioni sulla Bolla Censuræ p. 18. interdictum vocat Nuovo metodo di scomuniche, che per mille anni era stato ignoto nella Chiesa. Ante hos Apostata M. Antonius de Dominis de Republ. l. 5. c. 9. n. 38, & Paulus Sarpisus in Tract. sept. Theolog. Ven., & peculiari opere dell' Interdetto multa contra generale præsertim, ac locale interdictum scripserunt Graviter tamen, ac solide contra hostes interdicti disserunt Bellarminus Risposta al trattato dei sette teologi di Venezia sopra l'interdetto di N. S. P. Paolo V., Rutilius Benzonius de Justit. Pontific. interdict. , Baronius Parænes. ad Rem publ. Ven., Fagnanus de Justit. & validit. censur. Pauli V. Videndi sunt etiam Auctor operis Conferences Ecclesiastiques d' Angers pour l'anne 1712. t. 1. p. 324., & Cl. Zaccaria Diss. 3. della Forza obbligatoria della disciplina num. 37.

(3) Generalis interdicti satis clarum exemplum est in Canone 29. Apostolorum apud Cotelerium PP. Apostolic. t. 1. p. 447. ed. cit., cujus hæc verba sunt: Si quis ordinatus Episcopus administrationem, & curam populi sibi traditam non susceperit, hic sit segregatus... Sin vero profectus Episcopus non recipiatur sed propter populi malitiam, ipse quidem sit Episcopus, Clerus vero civitatis segregetur, quia ejusmodi populi contumacis non fuerunt correptores. Habes hic generale interdictum in totum clerum constitutum. Etiam Basilius Ep. 270. opp. t. 3. p. 417. ed. Paris. 1730. integrum pagum, quod raptorem cum rapta puella susceperat, neque eam restituerat, interdicto subjecit. Generalis quoque interdicti exempla sunt apud S. Gregorium Turonensem Histor. Franc. l. 8. c. 31. col. 404. ed. Paris 1699., & in Concilio Agathensi an. 506., cujus decretum extat in c. 2. de Purgat. canonic., ubi populus banno Christianitatis constrictus memoratur. Nam bannus